

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

længe radiatorådet holder sig inden for radio-lovens rammer, så længe radiatorådet respekterer de godkendte budgetter, kan det ikke være regeringen, kan det ikke være den tilfældigt siddende minister, der skal udstede befalinger eller komme med henstillinger, så må radiatorådet selv bestemme, hvordan de vil have disse udsendelser ordnet. Det er reguleret ved en forretningsorden, der fastsætter, hvor meget der bestemmes af de daglige ledere, og hvor meget radiatorådet griber ind i. En ny forretningsorden har oven i købet befriet radiatorådet for at skulle gribe for meget ind i detaljer, men ministeren kommer disse sager naturligvis ikke ved, og det glæder mig, at det ærede medlem og jeg aldeles er enige herom.

Princippet om radiatorådets og Danmarks radios selvstændighed har været hævdet fra radioens oprettelse i 1925 og indtil denne dag, og det er blevet respekteret af de skiftende ministre. Dette gælder i særlig grad for hele programvirksomheden, og radiatorådet har derfor det fulde ansvar for udsendelserne. Dette ansvar må ikke forflygtiges, og dette ansvar må ikke overflyttes til andre myndigheder.

De af radiatorådet truffne dispositioner i forbindelse med oprettelsen af TV-avisen er sket inden for de af loven givne rammer, og de truffne dispositioner kan derfor ikke give mig anledning til kritik.

Forespørgeren (Thisted Knudsen): Jeg er jo ikke i den situation, at jeg skal takke den højtærede minister for kulturelle anliggender på radiatorådets vegne. Jeg kan indskrænke mig til at takke ham på egne vegne.

Vi er selvfølgelig ikke uenige om flere af de principielle betragtninger, som den højtærede minister fremsatte, men det, der egentlig her skinnede så tydeligt igennem ministerens redegørelse, var jo det rent teoretiske. Ministeren kan sige: det rent konkrete eller praktiske, det vil jeg ikke drøfte, for det har jeg ingen mulighed for; radiatorådet er suverænt, og så længe det holder spillets regler over for mig, har jeg ingen mulighed for at gribe ind. Nu vel, det er selvfølgelig rigtigt, sådan er det, men det kan ikke forhindre mig i som

medlem af dette ting, med den opbygning, som radiospredningsloven fik, hvor man gjorde ministeren ansvarlig over for folketinget, at rejse ethvert problem. Ethvert problem.

Og lad os nu tage TV-avisen. Jeg ved da godt, den er under opbygning, men hvis den starter som en fundamental misforståelse, er det så egentlig ikke rigtigt, at man hurtigt griber til kritikens våben? Jeg personlig mener det, og jeg ved også godt og ser også vel, at nu begynder man en drejning bort fra det, der i starten var forkert, over til det, der måske en dag bliver det helt rigtige.

Det, der efter mit skøn er det centrale ved selve TV-avisen, er for det første dette, at man vil gøre det til en nyhedsavis. Det er egentlig en umulig opgave at pålægge den. Jeg har sagt — og jeg tror også, det bliver ved sådan — at vi har en radioavis, der kl. 18³⁰ orienterer den danske befolkning om alle begivenheder. Derefter har vi Aktuelt, der også orienterer. Derfor kan man sige til de stakkels folk ved fjernsynsavisen: hvad har I egentlig tilbage?

Hvad er det, vi har oplevet gang på gang, som måtte irritere, når vi sad i vor lænestol, eller hvor vi nu sad, højtærede statsminister? Det var, at vi hørte præcis det samme som i radioavisen læst op af en journalist, hvis opgave ikke er at oplæse, for det har han ingen muligheder for. Vorherre har ikke givet ham de egenskaber. Han skal skrive avis. Og hvad gjorde så folk? De dødskede sig, og så kom TV-avisen i modsætningsforhold til seerne. Det er kendsgerningen, det er det rent faktiske, som interesserer mig i denne forbindelse.

Dernæst kan man efter mit skøn ikke lade disse journalister oplæse „med navn under“. Jeg holder nu på — jeg tror, der er mange, der er enige med mig — at en vis anonymitet ikke er at foragte. En journalist sætter heldigvis ikke sit navn under en artikel, det skal han nok lade være med. Men det gør man altså i fjernsynet.

Her har man altså en skærm. Denne skærm er skabt til det levende billede. Radioen er skabt til det talte ord, avisen til det skrevne ord. Man benytter denne skærm til noget, der er imod dens natur.